

на різних етапах профільного навчання.

Література

1. Бібік Н.М. Проблема профільного навчання в педагогічній теорії і практиці // Педагогічна і психологічна науки в Україні: Зб. наук. праць до 15-річчя АПН України у 5 томах // Том 2. Дидактика, методика, інформаційні технології. – К.: «Педагогічна думка», 2007. – С. 98 – 99.
2. Буринська Н.М. Учителю – про профільне навчання учнів у старшій школі // Біологія і хімія. – 2010. - № 4. – С. 10 – 11.
3. Концепція профільного навчання у старшій школі // Інформ. зб. МОН України. – 2003. - № 24. – С. 3 – 15.
4. Овчарук Оксана. Профільне навчання в старшій школі: Зб. Стратегія реформування освіти в Україні: Рекомендації з освітньої політики. – К.: «К. І. С.», 2003. – С. 57 – 81.
5. Профільное обучение в условиях модернизации школьного образования: Сб. научн. трудов / Под ред. Ю.Т. Дика, А.В. Хуторского. – М.: ИОСО РАО, 2003.

ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНИЙ КОМПОНЕНТ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ

Єфімова В.М. (м. Сімферополь)

Здоров'я майбутнього фахівця сьогодні розглядається як головна складова людського капіталу, важливий ресурс особистісного та професійного зростання. У наслідок цього багато дослідників приділяють особливу увагу питанням збереження й зміцнення здоров'я студентів (В.І. Бобрицька, М.С. Гончаренко, В.П. Горашук, МВ. Гриньова, Л.І. Жаліло, В.М. Оржеховська, С.В.Страшко, Л.П. Сушенко та ін.). Традиційно завдання освіти майбутніх спеціалістів у сфері здоров'я вирішуються у ході вивчення дисциплін „Валеологія“, „Культура здоров'я“, занять фізичною культурою та під час проведення позааудиторних спортивних заходів. Звісно, що дисципліни, зміст яких спрямоване на формування здорового способу життя, потребують певного рівня знань основ анатомії, фізіології, психології. Але спрямованість навчання та перелік навчальних дисциплін на гуманітарних факультетах не дозволяє у повному обсязі формувати культуру) здоров'я майбутніх фахівців.

Професійна діяльність студентів факультету іноземних мов може бути пов'язана з туристичним сектором південних та закордонних регіонів; з педагогічною діяльністю; участю у програмах і проектах ВООЗ, ЮНІСЕФ та ін., тому вивчення проблематики, яка асоційована із здоров'ям, уявляється актуальним й корисним. Однією з таких проблем є вплив сонячного випромінювання на здоров'я людини. Відповідно до рекомендацій ВООЗ у багатьох країнах в межах педагогічного супроводження первинної профілактики розроблені ефективні програми інформування щодо сонячного діяння, його негативних аспектів. Проте в умовах вищих учбових закладів України ці програми до цього часу не були реалізовані.

До проведення дослідження було виявлено, що учасники експерименту раніше не одержували інформацію про сонячне випромінювання. Аналіз результатів анкетування 126 студентів перекладацького відділення факультету іноземної філології ТНУ імені В.І.Вернадського показав відсутність достатнього рівня інформованості щодо цієї проблеми. Однак актуальність вивчення цієї теми підтверджується тим, що 86% опитуваних студентів вважають важливою для себе інформацію про діяння сонячного випромінювання та інших факторів навколишнього середовища на людину. Багатьом відомо про небезпеку тривалій сонячної експозиції для здоров'я молодих людей, але про це знали небагато наших респондентів. Так, 85% опитуваних висловили свою впевненість у тому,

що тривале перебування на сонці небезпечно тільки для дітей молодшого віку; 74% відмітили негативний ефект ультрафіолетового випромінювання для людей старше 50 років та лише 30% опитуваних обрали свою вікову категорію як уразливу для дії даного діапазону сонячного випромінювання.

Згідно до концепції дослідження був розроблений навчальний посібник «A Handbook On Health Education: Translation Aspect» для самостійної роботи студентів I-II курсів перекладацького відділення факультету іноземної філології, у якому в окремий модуль виділена тема „Сонячне випромінювання та здоров'я людини”. У модулі сконцентровані англомовні матеріали медико-біологічного й соціального плану щодо дії сонячного випромінювання на здоров'я людини. З позицій формування спеціальної складової були відібрані англомовні матеріали з джерел ВООЗ, ЮНІСЕФ, ООН щодо проблем здоров'я та формування здорового способу життя для вивчення студентами I-II курсів. Критерії відбору даних текстів формували з позицій особистісно-орієнтованого й компетентного підходів з урахуванням специфіки регіону, віка та статі студентів, проблематики майбутньої професійної діяльності.

ФІЛОСОФІЯ ТА ЗМІСТ ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ЯКОСТІ В СИСТЕМІ НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ

Зязюн І.А. (м. Київ)

Педагогічна якість – інтегральна характеристика, яка допомагає описати специфіку носія педагогічної професії на фоні представників інших професійних сфер діяльності. Професійна дія з виховання (учіння) відрізняється від повсякденних виховних (повчаючих) зусиль непрофесіонала передусім тим, що утворює в собі особливе ціннісне відношення, що поєднує людей. Воно може найбільше вирізнитися лише двома словами "учительство – учнівство". У момент усвідомленого прийняття учасниками міжособистісної взаємодії ролей, які мають педагогічний смисл (прийняття не просто в функціональному, але в життєвому, екзистенційному плані), це відношення задає певну структуру будь-якому освітньому процесу. Професійно-педагогічна якість базується на особливій особистісній установці людинотворення як змістово-сміслового начала професійної діяльності. Ця установка в поєднанні з вільним володінням певною предметною сферою уможливорює повноцінну навчально-виховну взаємодію. Нарешті, це володіння специфічними технологіями, що дозволяють продуктивно здійснювати виховання, учіння, а також інші види педагогічної діяльності, одержуючи стійкі позитивні результати. Питання про розвиток професійно-педагогічної якості набуває особливої актуальності в сучасній ситуації, яка характеризується: відсутністю законодавчої бази, що регламентує становлення і розвиток системи неперервної педагогічної освіти; формуванням вільного ринку освітніх послуг у сфері додаткової професійної освіти (недержавні заклади, фірми, вузи), що створюють ситуацію конкуренції і вимагають якості підготовки слухачів при відсутності державного стандарту останньої; глобалізацією освітнього простору, що народжує спільність професійної проблематики працівників освіти і можливість доступу до будь-яких інформаційних масивів; формуванням у межах ноосфери-генезису професійно-педагогічного співтовариства, носія принципово нової освітньої культури, яка фіксується на рівні міжнародних документів про освіту й культуру, що проголошують спільність таких принципів діяльності у сфері освіти, як гуманізація, гуманітаризація, демократизація, толерантність, неперервність та інші; виробленням культурної, концептуальної, технологічної множинності підходів до вирішення проблем освіти, що вимагає професійно-особистісного самовизначення і соціальної відповідальності за свій вибір.